

Og hetta er brævið

Nógv og horð álop hava verið gjørd á javnaðarflokkkin, tí eina áheitan til gomul og sjúk. Her prenta við hesa áheitan hann undan valinum sendi orðrætta upp aftur:

Tað er okkum ein gleði á henda hátt at hava høvi at bera tygum eina heilsu og áheitan.

Einaferð — tað er ikki so langt síðani — stóðu aldurdómurin, sjúka, avlamni og forsorgarloysi hjá einkjum, faðir- og móðurloysingum og øðrum treingjandi sum dapraði skuggi og ótti í livinum.

Tað var eitt høvuðsmálið hjá javnaðarflokkinum, tá ið hann kom uppí føroyskan politikk, at fáa tint henda skugga og givið hesum stóra treingjandi parti av fólkinum ta saknaðu trygd og óttaloysi í livinum.

Drúgv var stríðið og andróðurin harður.

Men so kom vend í.

Og miraklið hendi.

Vit hava nú fingið eina forsorgarskipan, ið tryggjar teimum gomlu, avlomu og sjúku, einkjum og faðirloysingum og øðrum treingjandi pensjón ella forsorgarhjálp javnt við, hvat ið tey fáa í hinum Norðanlondunum, har ið javnaðarmenn hava havt sama sociala bardaga og vunnið.

Men livið stendur ikki í stað.

Tað ber broyting við sær.

Og skjótt kann tann framburður, ein hevur vunnið, gleppa einum av hondum, um vit ikki eru vakni.

Men eingin vil finna javnaðarmenn sovandi á tí sociala økinum, men altíð vakjandi, ikki bara fyr í verja tað vunna, men eisini og serliga fyr í okkara sociala stóða til eina og hverja tíð skal verða á hædd við tíðarinnar krav og ongan tíð aftanfyr í ta bestu aðrastaðni.

Kortini — einsamallir orka vit ikki.

Vit fara tí at loyva okkum at heita á tygum at fylkjast við javnaðarflokkinum á komandi valdegi tann 8. november. Harvið eru tygum við at verja tann lívsrætt

hjá teimum gomlu, sum eitt langt liv við sliti og sleipi hevur givið teimum.

hjá teimum sjúku og avlomu, sum hitt hægsta bóðið um rættvísi áleggur okkum at styðja.

hjá einkjum, faðir- og móðurloysingum, sum vit sambært okkara kærleika til heim og børn okkara og kær fram um alt skylda at veita trygd og livilig kor.

hjá øllum treingjandi, ið eingin minni enn grundlógin skrásetur rættin til livilig kor.

Hava tygum ilt við at koma til valborðið, og forðar sjúka ella frávera tygum, kunnu tygum greiða atkvøðu heima. Í hesum vilja javnaðarmenn fegnir hjálpa tygum, um tygum siga frá.

Og so seta vit krossin fyr í javnaðarmenn á lista C.

Vinarliga við bestu ynskjum fyr framtíðina.

Javnaðarflokkurin.

Sum øll siggja er her eingin hóttan móti nokrum, sum so harðliga varð framhildið av politisku mótáðum okkara. Hetta er ein siðilig og sáttlig áheitan á ein vissan part av veljarunum.

Dagblaðið kunnu vit eisini minna á, at fólkaflakkurin undir krígur sendi lista runt allar Føroyar við øllum nevnum, ið funnst á hvørjum vallista í flakkinum, har ein skuldi siga ja ella nei til at fremja nýval — hvat tilíkur listi kundi nýtast til, nýtast vit ikki at ivast í.

Kanska teir fara at órógva umboðsmannin við hesum fyrbrigði samstundis sum við tí sonevnda »hóttalnarbrevinum«?

BRÚDLEYP

Í dag giftast í Miðvági: Krambúðargenta Anna Frederiksen, Miðvági, og Ólavar Gásdal, fiskmaður í Sørvági.

Framtíðarmynd

MASKIN OG MANNAHOND OG SKIL TIL EINA SAMLAÐA FRAMLEIÐSLUKRAFT.

Hvor hond í arbeiði á sjógv og landi týðir vøkstur og menn ing á hvørjum tanga og hvørjari nov, hvørjum dali, hvørjari llið, á hvørji flotu og hvørjum fjalli í hvørjum heimi kring Føroya land.

Arbeiðið er grundarlagið fyri øllum ríkedomi øllum vælstandi.

Hvor hond í arbeiði — og so leggja vit aftrat við nútímans greiðum og amboðum á sjógv og landi.

Vegirnir, fjallaholini verða gjørd við nútímans greiðum við fullari ferð, floturnar veltar sáðaðar og heystaðar við nútímans amboðum, fiskurin fang

aður, tilgjørdur á nútímans hátt við nútímans greiðum, kleði, búnyttir og annað tilfari virkað úr okkara egna tilfari við nútímans maskinum, greiðum og amboðum.....

Maskinur, allir nútímans hentleikar og amboð við konari, lerdari mannahond og vitandi væl myktum og skulaðum heilum!

Tað gevur tað stórsta úrtakið ta stórsta framleiðsluna, tað mesta at liva av og gera burtur úr fyrri samfelagið sum fyrri einstaklingin.

Gummibátar á føroyskum fiskiskipum

Sambært kunngerð frá 22. desember 1960 skulu øll føroysk fiskiskip, sum eru 20 tons brutto ella storri, aftaná 2. januar 1963 hava gummibátar umborð sum bjargingarbat.

Skip millum 20 tons og 150 tons skulu hava gummibátar, sum kunnu taka alla manningina.

Er skipið yvir 150 tons, men undir 500 tons, skal tað umframt gummibátar til alla manningina hava ein bát sum er minst 2,85 m³.

Er skipið yvir 500 tons, skal tað umframt gummibátar til alla manningina og ein bát sum er minst 2,85 m³ hava gummibátar til minst helvtina av manningini.

Er skipið undir 500 tons og manningin yvir 12 menn, skulu tað vera minst 2 gummibátar umborð.

Er skipið yvir 500 tons, skulu tað vera minst 3 gummibátar umborð.

Skal skipið eftir ómanfyri nevndu kunngerð hava meira enn 2 gummibátar umborð, skal stoddin á þeimum góðkennast av skipasýninum.

Tað verður hervið heitt á allar skipaeigarar at fáa gummibátar til skipini aðrenn 2. januar 1963, av tí at einki føroyskt fiskiskip aftaná 2. januar 1963 má sigla uttan at hava gummibátar umborð.

Fyrir at eingin missskiljing skal koma í, biðjast skipaeigarirnir um at venda sær til skipasýnið og fáa at vita hvørjar stóddir av gummibátum krevjast til tey ymisku skipini.

Statens Skibstilsyn tann 12. november 1962.

P. S. Sivertsen.

TØKK

Hjartaliga takki eg tykkum øllum, sum við telegrammum og á annan hátt gleddu meg á 60 ára føðingardegnum 29/10.

Jákup Nielsen,
á Borðuni.

TØKK

Øllum tykkum, sum gjørdur gullbrúdleypsdag okkara 27. oktober hugnaligan, og øllum sum miðst okkum innan- og uttanlanda við gávum, telegrammum, blómum og á annan hátt, takka vit hjartaliga.

Gidda og Jens Chr. Simonsen,
Klakksvík.

Hjálpargenta

fær starv á skúlatannlæknastovuni frá 1. desember í ár.

Genta, sum áður hevur fingið við tilíkt arbeiði, hevur fyrirmin.

Áhugaðar verða biðnar í seinasta lagi 24. november í ár at senda umsókn við frágreiðing um kunnleika til skúlatannlæknastovnu, sum gevur nærrí upplýsingar um starvið.

Skúlanevnd
Tórshavnar býráðs

Panting

Tað verður her gjørt kunnigt, at dómarin hevur góðkent, at eftirstødur av kommunuskatti og húsaskatti fyr í.—5. gjald 1962/63 verða innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina ella skattakrav sent arbeiðsgevara uttan aðra ávaring tann 26. november í ár.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ,
tann 13. november 1962.

Haldið Sosialin

VII.

Kvøldið eftir. Best sum harra Penthavn liggur og lesur uppi í seingini, kemur Lias frændi leypandi inn. Tivar: »Ja, nú stendur verri til. Teir hava lýst til fund á Doktoragrund.« Hann tekur seks lýsingar, sum hann hevur pilkað niður úti í býnum, út undan tryggjuni og lesur:

Almennur fundur á Doktoragrund.

Per Arantzen lærari heldur roðu um samfelagslig evni. Albert Buck blaðstjóri endar. Takið ungdómssangbókina við!

»Hetta gera teir, tí teir hava frætt, at okkara besti maður liggur við hvítumegin upp.« sigur Lias. »Og so kemur lýsingin so seint, at vit skulu ikki fáa stundir at umræða okkum.«

Tað er ikki lagabóð. Penthavn rípar ta trillitu dýnuna av sær og er frammi á gólvi í lotuni, gloppar hurðina út í køkin og talar á konuna, biður hana koma við brókunum beinan vegin.

Dorta kemur handskipt og spyr, hvat ið áfart er. »Tú liggur karlagin, neydardýrið, og so alt í einum rópar tú eftir brókunum. Hvat er hetta fyri levni.....«

Ánei, ánei, einki var hann karlagin, nú galt bert um at gera skjótt av, skriva eina roðu. — »Og tú Lias frændi! Far og boða teimum øllum, Olgari, Tormanni, húðaskógvamonnunum, tí fulla og teimum!«

»Dáva Lukkasi, skal eg boða honum við?« spyr Lias.

»Ja, ja, frændi. Ger skjótt av!«

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

91

Tormaður hevði einki høyr.

Tað var hetta, segði Penthavn, at hann hevði biðið Lias frænda ansa sær eftir, nær lýst verður til henda fund. »Tí ta mugu okkara menn fara staðin runt til hvørt einasta menniskja, sum vit vita vil styðja okkum og fáa tey á fund, so vit fáa ein stóran meirluta. Tí formaðurin má frá, og hartil so nógv av stjórnini, at vit fáa yvirtalið.« Hann reisir seg upp á alboga og starir upp á Tormann: »Tú verður formaður, Dýrindal.« Hann leggur seg aftur aftur og tagnar, eygnalokini siga niðurfyr. Blaðstjóriin dúrar. Dorta tekur ein klút og kveistrar tvær flugur burtur, sum koma eftir dýnuni og nærkast hondunum.

Tey sleppa sær ljóðliga út. Dorta takkar Tormanni fyr, at hann hugði inn: »Nei, eg skal siga tygum, hasin gamli hjá mær, hann er nú soleiðis, at hevur hann ikki vinir og frændur uttan um seg, so er hann fyri ongum.«